

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za ves leto . . . 12.— . . . 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Povsemne številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javno zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravištvu** ulica Molino piccola št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpri reklama cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč.“

Žalostno stanje Slovanov v Istri.

(Dalje; glej št. 16. izdanje za petek dne 7. t. m.)

Čem bolj so se jeli probujati Slovani v Istri, tem bolj se jih je tlačilo. Pritožbe so bile pogoste, a redko se je dogodilo, da je prišel odgovor na iste; in če je prišel odgovor, zgodilo se je to z raznimi obljubami in izgovori, češ, da ni mogoče storiti vsega hkratu. Odnosaji so postajali hujši in hujši. Med tem so odpravili gimnazij v Pazinu ter imenovali biskupom poznane Flappa, ki je takoj stopil v krog neprijateljev Slovanom ter je napel vse sile, da iztisne slovansko bogoslužje iz cerkve. Lokava politika Italijanov postaja hujša od dne do dne in tira se od dne do dne več lokavostjo in v več meri. Vlada pak je podobna tiču noju, skrivajočemu glavo v pesek, da le ne vidi kaj se godi, ali pa — kar je verjetneje — vidi, a noče pomagati.

Hrvatski in slovenski zastopniki v deželnem zboru istrskem so si naprtli veliko breme, veliko nalogo, da dovedejo svoj narod do ravnopravnosti, do svobode. Od leta 1883., ko se je spregovorila prva hrvatska beseda v deželnem zboru v Poreču, začela je deželnozborna večina, sosebno pa fanatizovano meščanstvo poreško na vse mogoče načine napadati naše vredne poslance, in to v zbornici in izven zbornice. To stanje je postalo še hujše od leta 1889. sem, ko je devet hrvatskih in slovenskih poslancev stopilo v deželni zbor, ki so jeli odločneje naglašati naše narodno stališče.

Hrvatski in slovenski poslanci govorili so in predlagali s prva v italijanskem jeziku. Dosegli pa niso ničesar. Potem so govorili in predlagali sedaj hrvatski, sedaj italijanski, a dosegli zopet niso ničesar.

Ko pa so sedanji zastopniki videli neuspешnost svojih prednikov, ki so se borili v prvi vrsti in vso odločnostjo za zboljšanje gmotnega stanja našega naroda, odločili so, da se v bodoče ne bodo mučili več tujim jezikom, ampak da bodo

odslej govorili in predlagali izključno le v hrvatskem oziroma slovenskem jeziku.

Z vspehi se sicer, žal, tudi sedanji zastopniki ne morejo pohvaliti, ali varovali so vsaj narodno čast ter privojevali so vsaj nekaj našemu jeziku v deželnem zboru.

Postavivši se na čim odločneje narodno stališče, doživeli so še hujšega nasprotstva in zasramovanja, toliko v zbornici, kolikor na ulici. Demonstrovalo se je proti njim povsodi in na vse načine, a oni niso imeli obrambe nikjer, celó bežati so morali.

Vendar pa vrše isti svojo nalogo vrlo, plemenito in nesebično, oni so pravi mučeniki svojega naroda. Oni zagovarjajo svoj narod pri vsaki priliki, iznašajo na dan njegove rane in bóli ter iščejo dobrega zdravila in pravih zdravnikov. No, oni ne zastopajo v deželni zbornici vsega naroda. Tam je tudi poslancev, ki zastopajo čisto slovanske okraje in občine, a delajo z vsemi svojimi silami proti svojim volilcem, proti narodu, kojega zastopajo. Vlada podpira navadno pri volitvah te poslednje, in ako jih že ne podpira, pa gleda mirno, ko se poslužujejo vseh mogočih dovoljenih in nedovoljenih sredstev, ki jih mogo privedi do cilja. To je vzrok, da so Hrvatje in Slovenci v manjšini v deželnem zboru, in to je vzrok, da je slovenski in hrvatski narod po Istri zaostal v vsakem pogledu. Nasprotniki so si naredili nalogo, da že v kali zatró vse, kar nosi na sebi znak in ime slovansko. Hrvatom in Slovencem po Istri hote vzeti ono, kar je najljubše in najdragoceneje vsakemu narodu pod milim nebom. Od vzeti jim hočejo lastni materini jezik! Pri uradih in oblastih občeje se strankami v tujem jeziku, v hrvatskem ali slovenskem jeziku sestavljene uloge se odbijajo jednostavno. Zadošča menda, ako omenimo onega vrišča in hrupa, ki so ga vzdignili Italijani, ko je vlada hotela uvesti dvojezične table. In tedanja modra avstrijska vlada je mirno potegnula rep med

noge, mesto da bi bila nastopila odločno in pokazala svojo moč; italijanskim nestrpnostem so narasli rogovi ter demonstrirajo naprej ter zahtevajo od dne do dne vedno več. Namesto da bi vlada s pomočjo Slovanov ustvarila močan jez proti širjenju kakoršnih si bodi ultralaških idej, pa še bolj podpihuje ogenj se svojim neodločnim nastopanjem.

Po takem se mora človeku dozdevati, kakor da so Hrvatje in Slovenci brezpravni; in kakor da ne sestavljajo ogromne večine obmorskega prebivalstva monarhije, se pomorska vlada še danes ne ozira na njih narodna prava; njihov jezik je izključen iz osrednje uprave in iz pristaniško-zdravstvenih uradov. In če že tu pa tam hrvatski ali slovenski jezik dobi mesta, zgodi se to le na zadnjem mestu in le iz gole formalnosti. A še to se dogaja sila redko. Vse tiskovine so ali italijanske ali nemške; pri razpisih natečajev se niti ne omenja hrvatski ali slovenski jezik, natečaj sam se seveda tudi ne priobčuje v hrvatskem ali slovenskem jeziku, kakor da je Istra italijanska ali nemška zemlja, a ne po veliki večini hrvatska in slovenska.

Prej se je v natečajih pomorske vlade za popolnjenje kakega mesta izrečno zahtevalo poznanje hrvatskega jezika, ali sedaj se ne omenjajo več jeziki izrečno, ampak zahtevajo le poznanje jezikov, potrebnih za službeno uporabo pri c. kr. primorski vladi. Vprašanje nastaja torej: koji jeziki so to? Po sedanji praksi samo nemški in italijanski. Očividno se je hotelo po tej novi obliki natečajev z jedne strane potajiti dolžnosti, koje naravno imajo javni uradniki — da morajo namreč poznati hrvatski in slovenski jezik po hrvatskih in slovenskih krajih —, a z druge strani se je hotelo na stečaj odpreti vrata nemškemu jeziku, dasi ta jezik nima tu pravice domovinstva, ker je povsem tuj pokrajini in obmorskemu prebivalstvu.

(Dalje prihodnjč.)

PODLISTEK.

Pástrka.

„Naturalistična“ slika iz domačega življenja.

Spisal Ivan Fajdiga.

(Konec.)

„Kar pozabiva to, stara! Tu le preštej! Trije tisočaki bodo — primaruha lep denar!“

„Lep — — no, lepa dota bi bila to, nobena v vasi bi ne imela take!“

„In ona, ki bi se bila ponašala z njo, leži sedaj — —“

„Ha, ha, morda že doli za jezom, ha, ha!“ V hipu sta ostrmela oba, — vrata čumnate so se odprla in na pragu je stala Marjanica v vsej svoji prirodni krasoti in nepremično zrla v hudo delca, — na to pa molče zopet izginila v čumnati, zaprša vrata za seboj...

Selana sta se spogledala in probedivša stopila v vežo...

Pozno v noči je bilo, ko se je probudila Marjanica iz spanja — — nekdo je potkal na okno njene spalnice in spoznala je, da je Matijec. —

„Hitro mi ustani, dekle in reši se, pri vas bo gorelo!“, zašepetal je ženin Matijec in jej podal roko. V tem trenutku je spoznala Marjanica, da je

v njeni spalnici nenavadna vročina, ki pa prihaja naravnost od zakurjene peči. Povedala mu je v malo besedah, kaj se je zgodilo žnjo in dostavila: „reši me, Matijec, ugonobiti me hočejo, da bi se polastili mojega denarja!“

„Le hitro se napravi in odpri duri, Marjanica!“

„Neprevidno bi bilo, Matijec, morda stražita in duri bodo gotovo vse zaprte“...

„Torej skozi okno, podaj mi roki in dvigni se od tal — hitro!“

Jasno je sijala luna in obsevala čarobni prizor; kakor bi trenil, imel je Matijec v naročji svojo nevesto, ki je bliščala v luni kot beli golobček, a kmalu za tem sijala v rudeči svitlobi, kakor bi se bilo ravno dvignilo tuje solnce v temni noči in posijalo v tiho vas: — nad streho Selanove hiše pokazal se je rudeč plamen in v malo trenutkih zavil vse poslopje v svoj žarni plašč. Prihitevši ljudje so en hip videli Selanova, kako sta stala na kadečem se tramu, obupan v vijoča roke in v trenutku zopet izginola v ognenem propadu.

Koj drugi dan se je raznesla grozna vest o nakani hudodelcev daleč okrog in slednji je zadovoljno plosnil z rokami, potem pa krepko plunil po tleh.

Boj za slovensko šolo v Gorici.

(Izv. dopis iz Gorice).

Tretji zaupni shod slovenskih roditeljev v Gorici se je vršil dne 9. februarja 1896 v dvorani „Goriškega Sokola“ na trgu sv. Antona št. 2.

Zbranih je bilo na povabilo šolskega odbora od dne 7. febr. 1896 nad 350 slovenskih roditeljev in njih zastopnikov, vsi iz Gorice.

Podnačelnik g. Josip Hrovatin otvoril je zborovanje ob 11. uri predpoludne, pozdravil toplimi besedami navzoče ter naznanil, da načelnik šolskega odbora, visokorodni g. grof Alfred Coronini-Cronberg, je po drugih nujnih opravkih zadržan udeležiti se današnjega shoda.

Prečital se je zapisnik II. zaupnega shoda od dne 5. januarja t. l., kateri se je sprejel in potrdil soglasno in posebnim oduševljenjem.

Načelnikov namestnik je naznanil, da današnji III. zaupni shod se je sklical iz namena, da se bode razpravljalo in sklepalo radi prostorov slovenske mestne šole in radi pouka slovenskih otrok, dokler mestna občina ne izpolni ministerskega ukaza, velečega, da naj nemudoma poskrbi slovenski šoli primernih prostorov v sredi mesta.

Dalje je prečital in raztolmačil g. podnačelnik odlok vis. c. k. ministerstva od dne 16. dec. 1895 št. 29621, s katerim se je rešil utok I.

zaupnega shoda od dne 24. novembra 1895 radi podturenske vojašnice. Na to je predlagal gosp. Delak naslednje resolucije, zadevajoče omenjeni odlok vis. c. k. ministerstva:

1. Slovenski roditelji v Gorici, zbrani na zaupnem shodu dne 9. februarja, izražamo svojo nevoljo in grajo, da je slavn. c. k. mestni šolski svet goriški zadržal celih 17 dni rešitev našega utoka od dne 24. novembra 1895, predno je izročil našim zastopnikom ter izrekamo opravičeno željo, naj bi se v bodoče ne godilo več kaj takega.

2. Slovenski roditelji v Gorici, zbrani na zaupnem shodu dne 9. februarja se ne ujemamo z odlokom vis. c. k. ministerstva za bogočastje in uk od dne 16. dec. 1895 št. 29621, v kolikor odreduje isti, da naj se slovenska javna ljudska šola v Gorici nastani začasno v Katineljevi voašnici pod Turnom ter nalagamo šolskemu odboru, naj uložijo zoper to odredbo utemeljeno pritožbo na c. k. upravno sodišče.

3. Slovenski roditelji v Gorici, zbrani na zaupnem shodu dne 9. februarja, se popolnoma ujemamo z odlokom vis. c. k. ministerstva za bogočastje in pouk od dne 16. dec. 1895 št. 29621, v kolikor ukazuje, da mestna občina goriška naj nemudoma ukrene kar treba, da se priredi stalno, pripravno šolsko poslopje za slovensko javno ljudsko šolo v Gorici, in v kolikor pozivlja veleslavni c. k. deželni šolski svet, naj poskrbi, ako treba tudi s primernimi, posilnimi sredstvi, da se takoj zasnujejo v to potrebna dela, oziroma, da se prične pravočasno zidati novo poslopje, ako ne bi se mogli dobiti drugi primerni prostori.

4. Šolskemu odboru nalagamo, naj zahteva od veleslav. dež. šol. sveta, od vis. c. k. ministerstva in morda še od drugih oblastnj, da se prav gotovo in v najkrajšem času izvrši omenjeni ukaz vis. c. k. ministerstva za bogočastje in uk z dne 16. dec. 1895.

Po kratki razpravi in med navdušenim odobravanjem sprejele so se nasvetovane resolucije nespremenjene in soglasno.

Potem je sporočil g. načelnika namestnik o upisovanju v slovensko mestno šolo, o otvoritvi šole in o dotičnih javnih razglasih ter o delovanju šolskega odbora in deželnih poslancev v tem oziru.

Slednjič je nasvetoval, naj bi zaupni shod sprejel v tej zadevi:

5. Odločno protestujemo proti temu, da je mestna občina goriška kljub našim neprestanim prigovorom in prošnjam otvorila slovensko ljudsko šolo zunaj mesta v neprimernih in nezdravih prostorih med gnojišči in smetišči, do katerih je otrokom dohod nevaren, obtežen, celo nemogoč, kamor ne moremo in ne smemo pošiljati svojih otrok, ako hočemo izpolnovati dolžnosti, katere nam nalaga človeška in božja postava gledé na njih zdravje in življenje, na njih telesno varnost in krščansko odgojo, kamor bi morala šolska oblast braniti, da se pošiljajo otroci, a ne ukazovati;

6. odločno protestujemo proti temu, da se nam niso naznanili dnevi za upisovanje v slovensko mestno šolo v našem jeziku, ki je veljaven v mestu in v deželi; da se je zavrnilo toliko naših otrok brez postavnega razloga; da za 371 sprejetih otrok so na razpolago le štiri šolske sobe in štiri učne moči;

7. odločno protestujemo proti temu, da se hočejo imenovati za slov. šolo začasne podučiteljice kljub § 26. dež. zakona od dne 10. marca 1870;

8. a najodločneje protestujemo proti temu, da se je slavn. c. k. mestni šolski svet, proti izrečnemu ukazu velesl. dež. šol. sveta, branil naznaniti začetek nove javne ljudske šole v slov. jeziku tako, da je moral velesl. dež. šol. svet, to storiti;

prisrčno zahvalo izrekamo slovenskim dež. poslancem, ki se tako krepko potegujejo za naše pravice v šolski zadevi;

jednako zahvalo izrekamo šolskemu odboru, ki nas je sklical k današnjemu shodu, čegar vse dosedanje korake odobrujemo in potrjujemo iz srca, kateremu izražamo svoje zaupanje in katerega prosimo, naj še dalje tako častno vrši izročeno mu nalogo itd.

Zaupni shod je sprejel z glasnim odobravanjem in burnimi živjenci soglasno vse nasvetovane resolucije brez premembe in brez prigovora.

Podnačelnik šolskega odbora sklenil je zaupni shod ob 12. uri in 30 minut. — Očetje in matere so čestitali in se zahvaljevali g. podnačelniku na tolikem trudu ter se potem razšli v najlepšem redu. — Slovenci! posnemajmo te vrle goriške roditelje.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 12. februarja. 1896.

Deželni zbori. V deželnem zboru kranjskem bavili so se z istim vprašanjem, s kojim smo se bavili tudi mi te dni in opetovano, to je z onim vprašanjem, ki je življenske važnosti ne le za naše primorske dežele, in ne le za vse južne pokrajine avstrijske, ampak za svetovno trgovino vse monarhije. Mislimo namreč na ugodnejo zvezo Trsta z notranjimi deželami avstrijskimi.

Posl. Lenarčič je predlagal namreč resolucijo glede železniške zveze Divača-Trst in Kranj-Celovec.

Posl. Globočnik je povdarjal, da je umestno, da deželni zastop novoustanovljenemu železničnemu ministerstvu naznani svoje želje glede dopolnjenja državnih železnic na jugu. Pri tem ozirati se je pred vsem na Trst kot najvažniši naše trgovsko pristanišče, katero posreduje izvoz domačih pridelkov in uvoz inozemskega blaga po morski poti. Zato je treba dobre železnične zveze mej središčem ter severom naše države in Trstom. Sedanja zveza po južni železnici ni ugodna, je predolga in vsled čudne tarifne politike predraga. Vsled tega se šestokrat čuje glas: Trst propada. Toda če Trst propada, propada tudi z njim trgovina z inozemstvom, naša obrt in industrija, ker ji manjka ugodne poti v inozemstvo. Zato skrbeti je za krajšo, cenejšo, vrhu tega pa neodvisno zvezo s Trstom. Mej projektovanimi progami je Predelska iz strateških ozirov neugodna in sovražniku preveč izpostavljena. Proga Trst-Gorica-Bohinj-Celovec, ki imajednako dolžino, kakor proga Trst-Divača-Loka-Kranj-Celovec, pa bi bila predraga (52 milijonov goldinarjev) in bi ne bila samostojna, ampak v črti Trst-Gorica odvisna od južne železnice. Najbolje bi državi in deželi ugajala proga Divača-Celovec, ker je kratka, ne predraga (stala bi 36 milijonov goldinarjev), neodvisna od južne železnice in ker bi z novo progo vezala isterske železnice, zlasti edino naše vojno pristanišče Pulj, kar bi bilo za slučaj vojne z Italijo prevelike važnosti, zlasti ker je na južni železnici vedno nevarnost v poštev jemati, da bi znal vsled zametov ali kake nezgode pri mostovih na južni železnici Pulj začasno ostati brez zveze z državo. Dosedaj se v vojaškem oziru ni dosti storilo na našem jugu, ker je bila v veljavi trozveza, katera pa kmalu premine. V prihodnje bode treba stratežične ozire bolje upoštevati in tudi v tem oziru je proga Divača-Loka-Celovec ugodna nova proga za stratežični nastop naše vojske proti Italiji, vrhu tega je pa ta proga sovražnikovim napadom bolje odtegnjena, nego Bohinjska, katero sovražnik lahko napade iz Vidma preko Kobarida pri Tolminu. Govornik se z ozirom na državne in deželne koristi izreka za progo Divača-Loka-Kranj-Celovec, in priporoča resolucijo.

Posl. baron Schwegel je rekel, da druga zveza z Trstom kranjsko deželo izredno interesira. Vprašanje se je zasukalo na ugodno stran. Sedaj priznavajo odločilni krogi, da je potrebna druga zveza in sicer iz komercijonelnopolitičnih razlogov. To je prva podlaga vsej zadevi. Še pred kratkim so bili merodajni krogi drugih nazorov. Staro nasprotstvo mej kronovinami glede posamičnih prog, kar je zelo oviralo celo stvar, pojema. Cela država zgradi drugo progo in odločilni bodo oziri stratežični in trgovinski. Mi moramo delati, da bode tekla ta proga skozi našo deželo, če bolj na desni strani ali na levi, je vse jedno. Katera proga ugaja bolj državnim interesom, tega ne odloči dež. zbor. Zato se ne kaže vezati na posamične projekte. Sreča Trsta leži na Češkem, ne na Bavarskem. Naši produkti morajo na najkrajšem potu priti do morja. Upravnega odseka predlog, ki zahteva divaško-loško-celovško progo,

je jednostranski. Zato se naj vsprejme druga resolucija, ki zahteva, da mora druga proga v Trst iti skozi deželo kranjsko in ki zahteva, naj se napravi zveza mej Tržičem in drž. železnico Ljubljana-Trbiž.

Posl. dr. Tavčar je rekel, da je položaj težak, za katero resolucijo naj se poslanci odločijo. Naj se torej o tej stvari danes še ne sklepa, barona Schwegla resolucija naj se pa predloži upravnemu odseku.

Posl. baron Schwegel se je pridružil predlogu dr. Tavčarja in se je ta predlog tudi vsprejel.

Včeraj je bila zadnja seja tega dež. zbora. O zadnjih dveh sejah sporočimo v današnjem večernem izdanju.

V deželnem zboru goriškem je odgovoril vladni zastopnik na interpelacijo radi uravnave potoka Lajak. Posl. Marani je interpeloval radi preosnove davkov, posl. dr. Rojce pa radi naznani, izdanega po deželnem šolskem svetu o otvoritvi slovenske šole v Gorici. Nujna predloga radi predelske in vipavske železnice sta se vsprejela, toda drugi predlog se je izročil peticijskemu odseku. (Mi se čudimo, da dež. zbor kranjski ne kaže nobenega zanimanja za to vprašanje, ki je velike važnosti tudi za notranjski del dežele kranjske. Ured.)

Češki. Včeraj že smo rekli, da je vedenje posl. Bakse, ki je tiral krono v razgovor in je odrekal narodu češkemu avstrijski patrijotizem, vzbudil se svojim nastopom občo nevoljo. Da se nismo motili, priča dejstvo, da tudi mladočeški poslanci odločno obsojajo postopanje dra. Bakse, v katerih imenu je včeraj izjavil posl. dr. Kramář, da to je že izraženo v državnopravnem programu naroda češkega, da treba delati za povišanje sijaja krone. Govornik je naglašal, da med tem, ko v republiki francozki najhujša reakcija slavi prave trijumfe, se pa v Avstriji in Nemčiji posredovanjem krone in s pomočjo strank razvijata napredek in cvet socijalnih reform. V nadaljevanju proračunske razprave izjavil je posl. princ Friderik Schwarzenberg, da veleposostniki stojena na podlagi državnega prava in stremijo po tem, da se cesar da kronati kraljem češkim, kakor hitro se mu bode videlo to umestno. Posl. Kaizl je zadovoljstvom pozdravil to izjavo, dasi bi želel tudi primernih dejanj. No opravičena je nada, da po takih izjavah postanejo prijaznejši odnošaji med obema skupinama in da češka aristokracija z dejanji dokaže svoje uverjenje, da le v zvezi z narodom in v delu za narod more ohraniti svoj ugled in sijaj.

Jezikovna ravnopravnost pri finančnih oblastih. Kakor je bil dosedaj brezuspešen ves naš trud in boj za izvedenje jezikovne ravnopravnosti pri večini državnih oblasti na Primorskem, tako velja tudi pri naših finančnih oblastih še vedno stara tradicija preziranja slovenskega in hrvatskega jezika in to ne samo v notranjem poslovanju, ampak tudi v vnanjem, v občevanju se strankami. Ukljub višim naredbam in ukljub na nedvomem način dokazani potrebi poslužujejo se pri finančni upravi na Primorskem skoro izključno le laških ali nemško-laških tiskovin tudi v takih slučajih, ko se iste dostavljajo strankam v izpolnjenje. Tiskovine s tudi slovenskim tekstom so sila redke in še tu je slovenski tekst tak, da je v zasmeh našemu jeziku. V očigled poznanemu dejstvu, da je večina prebivalstva v deželi Primorski slovenske oz. hrvatske narodnosti, reči moramo, da ta nedostatek znači — da se izrazimo najmileje — veliko in hudo krivico, in menimo, da je skrajni čas, da bi se odprlo temu nedostatku. Rekli smo že, da se tudi pri prostemu ljudstvu na deželi dostavljajo le laške ali laško-nemške tiskovine in ubogi kmet naj izpolni, ko niti ne razume, kaj mu je povedati in naznaniti! Ne samo proti jezikovni ravnopravnosti, zjamčeni v zakonih, je naperjena taka praksa, ampak tudi proti življenskim, gmočnim koristim ljudstva, kajti na ta način zaide kmet često v hude denarne kazni, ker je, gotovo ne iz slabega namena, ampak iz nevednosti naznanil krivo to ali ono. Ako država zahteva davke in pristojbine od svojih podanikov, bilo bi le pravično, da bi nje organi občevali z ljudstvom v jeziku, kojega poslednje ume.

V kolikor smo obveščeni mi, menimo, da krivda gledé tiskovni pri finančni upravi na Primorskem ne zadevuje toliko direktije same ampak istemu podrejeni ekonomat. Le ta mora skrbeti za potrebne tiskovine in opozarjati na potrebe v tem pogledu. Ako bi pa storil svojo dolžnost, ako bi zahteval, kar je potrebno, bi se tudi ravnateljstvo gotovo ne upiralo. Ali kaj čemo, na čelu ekonomata stoji že več let mož s 45 leti službe, ki ne pozna slovenskega jezika in nemškega menda tudi ne. Na to seveda niti misliti ni, da bi se pri taki starosti še priučil jeziku. Čudno je le to, da je pri ekonomatu tudi slovenskih uradnikov in da le-ti ne storé ničesar, da bi se odpravili vsaj kričeči nedostatki gledé tiskovin za stranke. V prvi vrsti zadevuje krivda seveda načelnika.

Evo vam nekoliko takih tiskovin.

„Revisionsbogen für die nach der Leistungsfähigkeit der Brennvorrichtung pauschalierte Brennerlei zu...“ Jako važna tiskovina, kajti sleherni prestopok kaznuje se jako strogo. Ta tiskovina ima samo nemški tekst.

S to tiskovino je v zvezi „Anmeldung des steuerbaren Verfahrens der Branntweinerzeugung...“ itd. Zelo važna tiskovina, ki se izpolnjuje po napovedbah strank. Za vsak prestopok velike kazni. Samo z nemškim tekstom na razpolago.

„Übergangsschein (zugleich Anmeldung)“ — v nemškem in italijanskem jeziku.

„Gefälls-Strafen-Empfangs-Register“ je samo z nemškim in italijanskim tekstom, a potrdila o zneskih, iztirjanih od strank eksekucijskim potom so le italijanska: „Conferma di ricevuta...“ itd.

„Allgemeiner Verschleiss-Tarif der Tabak-Fabrikate der k. k. österreichischen Regie“ (Tariffa generale di vendita dei fabbricati di Tabacco dell'i. r. Regia austriaca). Ta tiskovina je samo italijanski in nemški tekstom tudi po tobakarnah po vseh slovenskih, oziroma hrvatskih krajih Primorske.

„Fassiane sul reddito delle pigioni“. V tej tiskovini morajo lastniki hiš popisati svoje prostore ter naznaniti, kdo stanuje v hiši in koliko plačuje stanarine. Te izpovedbe so važne, ker se po istih odmerja davek. So na razpolago samo v italijanskem jeziku. S to tiskovino je v zvezi „Descrizione della casa...“ itd., tudi le v italijanskem jeziku.

„Insinuazione di località, rimaste vuote“. — „Insinuazione di riappigionamento dei locali prima vuoti“. Tudi ti dve tiskovini sti važni, ki ju morajo izpolnjevati stranke za odmerjanje davkov. V prvi je označiti hišne prostore, ki so ostali prazni, v drugi pa je naznaniti zopet, da so došli stanovniki v iste prostore.

Potem imamo pred seboj raznih tiskovin, kojih se poslužuje finančna uprava za svoje uloge v sodiščih: prošnje za intabulacije, za uvedenje eksekucije na premičnine in nepremičnine itd. Te tiskovine so sestavljene samo v nemškem in italijanskem jeziku. V Gorici, Trstu in po Istri se ulagajo v italijanskem jeziku, po slovenskih krajih pa — v nemškem!!! To je krivica! Kajti ne velja izgovor, da tu gre za notranje poslovanje med finančno oblastjo in sodiščem, kajti v istem jeziku, v katerem je uložena prošnja, izdajati morajo sodišča svoje odloke, namenjene tudi za stranke. Stranka pa sme zahtevati na podlagi državnih temeljnih zakonov, da državne oblasti občujejo znjo v nje (stranke) materinem jeziku. In kdo je poklican v prvi vrsti, da prednjači z lepim vzgledom, v kolikor se dostaje vršenja veljavnih obstoječih zakonov?! Državne oblasti menda!

Naše zahteve za izvedenje jezikovne ravnopravnosti pri vseh državnih uradih temeljé na zakonih. In kraj vse te trdne zaslombe in tega nedvomljivega pravnega naslova nočemo danes nikogar tožiti, nikomur žugati, ampak opozoriti smo hoteli še enkrat slavno finančno upravo na Primorskem na obstoječe kričeče nedostatke ter prosimo isto najuljudneje, naj poskrbi vendar enkrat že, da bode vsaj vnanje poslovanje nje organov, poslovanje se strankami, urejeno v zmislu avstrijskih temeljnih zakonov, da bode mogel tudi slovenski davkoplače-

valec vršiti svojo dolžnost do države v svojem jeziku! Kajti, kakor je urejeno sedaj, se finančna uprava ni za las ne razlikuje od slavnega — mestnega magistrata tržaškega, v kolikor se dostaje vršenja jezikovne ravnopravnosti. Finančna uprava pa naj presodi sama, da-li je častna zanj taka paralela in da-li je nje dosedanje postopanje v toli izpostavljeni in po raznih vplivih razjedeni pokrajini koristno v državnopolitiškem pogledu?! Nedavno se je sicer neki oficijozus nekoliko pošalil s „patentovanimi Avstrijci“ — menil je namreč nas primorske Slovence — in vendar smo mi tega menenja, da je le resnica to, kar je hotel smešiti. Toda pri slavni finančni upravi smemo pričakovati nekoliko več zaresnosti in nekoliko bolj temeljitega razumevanja potreb avstrijske državne misli, nego pa pri elastičnih oficijozih, ki vedno branijo le to, kar je (in naj je dobro ali slabo) in nikdar ne mislijo na to, kar bi moralo biti. Prosimo torej slavno finančno upravo na Primorskem, naj si vzame ad notam te naše dobrohotne opazke.

Korupcija na Madjarskem. Te dni smo na kratko omenili, kako izkoriščajo razni „vitezi“ milenijske razstave ugodno priliko, da se okoriščajo s poverjenim jim denarjem. Tak plemeniti „milenijski vitez“ bil je v prvi vrsti vrlj dr. Karol Pulszky, ravnatelj deželne galerije slik. Ta vrlj možak imel je par sto tisoč forintov na razpolago (seveda državnega denarja), da nakupi nekoliko mojsterskih slik za milenijsko razstavo. Kako „vestno“ je pri tem skrbel vrlj Pulszky — zase, o tem naj zadošča samo nastopni slučaj, katerega navajamo izmed mnogih drugih. Za neko Rafaelovo (?) sliko dobil je Pulszky od države 230.000 ital. lir; to sliko je kupil za 135.000 lir, dasi jo bi bil mogel dobiti najmanj za 115.000 lir ceneje, kajti iste slike na dražbi niso mogli prodati niti za 25.000 lir. Državo ogersko stane torej ta slika (jako dvomljive vrednosti) prištevisi carino itd., okroglih 143.500 lir (!), a ostalih 86.500 lir „vestni“ Pulszky niti zaračunal ni! Poleg tega prijavil se je ogerskemu naučnemu ministertvu še neki trgovec iz Milana, ker mu Pulszky dolguje še 18.000 lir, a jednaka ovadba prišla je tudi z Dunaja. Vrlj Pulszky je na to „zblaznel“ in zaprl so ga v norišnico. Predvčerajšnjem paje došel v norišnico preiskovalni sodnik v spremstvu dveh okrajnih zdravnikov, zaslišal Pulszkega ter ga dal prepeljati — v zapor. No, kljubu takim, na Ogerskem ne nenavadnim sleparstvom bodo mogli obiskovalci madjarske milenijske razstave občudovati med ostalim tudi zares „drage“ (četudi ne „dragocene“) slike, ki jih je dobavil dr. Pulszky.

Senzacijonalne vesti iz Bolgarske. Iz Sredca javljajo danes: Bolgarska vlada je dobila ravnokar iz Carjegagrada oficijelno obveščanje, da je sultan pripoznal princa Ferdinanda vladarjem Bolgarske. Turški poslaniki so dobili nalog, naj izposlušajo pri velesilah, da one pripoznajo princa Ferdinanda. Kakor smo skeptično sodili do danes, moramo sedaj vendar pripoznati možnost, da princ Ferdinand doseže svoj toli zaželeni cilj: pripoznanje legitimnim vladarjem. Svojo sodbo na opravičeno domnevanje, da pri sedanjih izbornih odnosajih med Rusijo in Turčijo je poslednja storila ta velevažni korak le v sporazumljenju s prvo — a le v Rusiji je ključ za rešenje tega vprašanja. Ako Rusija pripozna princa Ferdinanda, pripoznajo ga gotovo vse druge velevlasti.

Italija v Afriki. Danes imamo zabeležiti važno vest, ki se je razširila dne 11. t. m. v Rimu. Ta vest namreč zatrjuje, da se je dal Menelik že minoli četrtek kronati v Aksumu cesarjem Etiopije. Ako je ta vest resnična, na čemer pa ne dvomimo niti najmanj, — ker ji italijanska vlada ne oporeka — znači to kronanje hujšo pljusko Italiji, nego — poraz na bojnem polju.

Baratieri je opisal vladi položaj v Eritreji v daljšem poročilu. Ta položaj smatrajo trezni krogi zelo resnobnim, kajti Baratieri priznava, da šteje Menelikova vojska najmanj 100.000, dobro oboroženih mož. A kljubu temu obupnemu položaju zatrjuje Baratieri, da on sicer „ne more“ napasti sovražnika, toda če bi isti napadel njega, da si ga upa odbiti.

Različne vesti.

Trst za ranjene italijanske vojake v Eritreji.

Včeraj so tržaški listi raznih barv priobčili III. izkaz milodarov za ranjene italijanske vojake v Eritreji, koji izkaz priobčuje tukajšnji kralj. generalni konzulat italijanski. Iz tega izkaza je razvidno, da je nabralo tržaško občinstvo doslej 4131.24 italijanskih lir in samo 51.49 avstrijskih goldinarjev. Sedaj vprašamo v tretjič modri „Triester Tagblatt“, ki je našo „neumnost“ zavrnil tako modro, češ, saj nabirajo denar izključno le tukajšnji italijanski podaniki: Je-li so darovalci, kakor Hoffstädter, Schott, Neumann itd. tudi italijanski podaniki? Je-li so italijanski podaniki oni „prijatelji“ v Škedenju, ki so nabrali v zgoraj omenjeni namen 20 avstrijskih kron v zlatu in 24 stotejk? A da ne bi nam „Tr. Tagbl.“ zopet podtaknil kojo „insinuvacijo“, naglašamo še jedenkrat, da se načeloma popolnoma strinjamo s tem, da italijanski konzulat nabira za italijanske bédnike v Afriki tudi v Trstu, a istotako načeloma morali bi se v avstrijskem Trstu nabirati milodari za kojokoli svrhu v avstrijskem, ne pa v italijanskem denarju!

Poštni in brzojavni urad v Poreču. Z dnem 8. t. m., t. j. zaključenje deželnega zbora istrskega, pričela je pri poštnem in brzojavnem uradu v Poreču zopet omenjena podnevna služba.

Nov poštni urad. Dne 16. svečana 1896 odpre se v Poljanah na Kranjskem v polit. okraji Kranjskem nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštne hranilničnega urada.

Zvezo bode imel s poštним omrežjem po poštnem vozu, ki vsak dan vozi med Gorenjo vasjo in Škofjokoko.

Novačenje v Trstu. Letos se bode vršilo novačenje v Trstu od dne 2. do vključno 7. in dne 9. marca v vojašnici c. in kr. mornarice (Lazzaretto vecchio). Novačenje prične vsaki dan ob 8. uri zjutraj. Prve tri dni (2., 3. in 4.) morajo se staviti v Trst pristojni, novačenju podvrženi mladeniči I. starostnega razreda (rojstno leto 1875.); od 4. do 6. oni mladeniči, ki stojé v II. starostnem razredu (1874.), dne 6. in 7. marca pa oni III. st. r. (1873.) Dne 9. marca pridejo na vrsto vsi ostali novačenju podvrženi tu bivajoči mladeniči, ki niso pristojni v Trst.

Iz okraja koperskega nam pišejo: Čestiti g. urednik! Dopis v cenjeni „Edinosti“ o volitvi cestnega odbora za okraj koperski je pomanjkljiv v toliko, da dotičnik ni povedal vse, četudi ne baš prijetne resnice. Zamolčal je namreč, da so se slovenski županje in svetovalci, imajoči volilno pravo, le težko zložili za zadnje izvoljene odbornike, ker je menda vsakdo preveč mislil na svoj ljubi jaz. Kdo bi hotel trditi, da je to posebno častno in kdo ne ve, da tako tekmovanje lahko postane jako nevarno. Obžalovati bi morali torej, ako bi se to ponovilo pri volitvi predsednika cestnemu odboru, zlasti pri nas, kjer je toliko dela zamujenega. Pri volitvi treba gledati le na resnične zmožnosti in kdor ne čuti v sebi takih zmožnostij, naj se nikar ne sili. Izvolijo naj torej moža iz svoje srede, o katerem so prepričani, da je: a) povsem zmožen za to mesto; b) da se bode vsikdar zavedal svojih dolžnostij, in c) da bode vesten, nepristransk in nesebičen. Le s takim predsednikom na čelu bode cestni odbor mogel vršiti svojo dolžnost in doseči svoj cilj: zboljšanje naših cest in poti. Podpredsednikom pa naj izberejo moža, ki bode predsedniku v zaslonbo in trdno pomoč. Nadejamo se, da nismo govorili zastonj!

Velika maškarada „Tržaškega Sokola“. Kako netočna so poročila, prihajajoča iz bojišča v Eritreji, to se prav sijajno pokaže na veliki maškaradi „Tržaškega Sokola“. Svoječasno n. pr. poročali so vsi listi (tudi „Edinost“!), da so Šoanci pri Amba Aladži ugónobili četo majorja Tosellija. Kaj še! Major Toselli je živ in zdrav in da pokaže to vsemu svetu, pride na veliko maškarado, da pozdravi deputacijo Šoancev in Abesincev. Tosellija namreč poslal je Baratieri na „urlaub“, ker ima v Eritreji takó še preveč vojakov in „komandantov“, da ne ve kam z njimi. To bode torej na veliki maškaradi zanimiv sestanek! In ker se že sestanejo tu tako „važne“ osebe, morda tudi ne izostaneta general „Baratieri“ s Proseka in pa general Gorfolini (Ferfolini?). Saj gospóda generali

imajo sedaj časa dovolj, ker se črna sodrga v Eritreji ne upa ganiti. In kdo zna, da-li se ne sklene „mir“ med zastopniki italijanske vojske in Abesinci baš na veliki maškardi „Tržaškega Sokola“? Vrlemu starosti potem ne izostane koji visok red iz — papirja, odbor „Sokolov“ pa dobi za svojo „privatno uporabo“ vse tiste milijone tolarjev Marije Terezije, katerih si želé Lahi, toda, žal, nimajo jih.

Še nekaj. Po naključju doznali smo, da pride na veliko maškardo tudi cela tolpa dražestnih otrok, takozvanih „bebé-jev“. Slavni odbor „Sokolov“ naj torej poskrbi pravočasno obilo sladkarij za te velike otroke. Morda pa se zadovolé ti „otročiči“ ženskega spola namesto s sladlicami samo z dobrimi — plesalci. „Sokol“ in vsi drugi, ki ste vešči sukanju po parketu:

Nabrusite si dobro peté,

Da vstrežete nežnim „bebé“!

Za veliko Sokolovo maškardo naj si maske že popred oskrbé vstopnice, ako nočejo imeti sitnosti z demaskovanjem pred odborom na večer veselice. Opozorjamo torej maske na to, ker vemo da nikomur ni ljubo, da ga kdo spozna prečasnó.

Vstopnina na maškardo znaša samo **jeden goldinar**, in ne dva; saj stoji tako tudi na vstopnicah, kjer pa je tip enojke kurziven, da je res nekako podoben dvojki. Torej: le **jeden goldinar**.

Vabilo na maskarado, katera se priredi dné 16. svečana 1896 v Jelovšekovi gostilni v Il. Bistrici z zeló zanimivo pantomino „Nevidni hudič“. Začetek točno ob 8. uri. Ustopnina za maske 50 nč., nemaskirani 80 nč., za rodbine 1 gl. 20 nč.

Vabilo na veselico, katero priredé Kozinski rodoljubi dne 15. februvarja 1896. v prostorih hótela g. Siskoviča v Kozini. Vspored: 1. Hajdrih: „Mladini“, zbor. 2. S. Gregorčič: „V pepelnici ne noči“, deklamacija. 3. B. Ipavec: „Domovini“, zbor z bariton solo. 4. Igra: „Brati ne zna“. 5. „V mraku“, četverspev. 6. Zamlinski: „Smolarjev Lenček“, šaljiv prizor. 7. Ples. Med posameznimi točkami bode „virala godba. Pričetek ob 7. in pol uri zvečer. Ustopnina k besedi 20 nč. za osebo; k plesu 50 nč. za gospode, gospe proste. Ker je čisti dohodek namenjen v dobrodelne namene, vabi k obilni udeležbi **ODBOR**.

Hrvatska Čitaonica v Kastvu priredi v nedeljo 16. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ v Kastvu zabavo s petjem, deklamacijo, predstavo in plesom. Začetek ob 7. in pol uri zvečer. — Ustopnina za osebo 2 kroni, za obitelji 3 krone. Smeti je priti tudi v kostumu.

Tržaški „korzo“. Tukajšnje c. kr. redarstveno ravnateljstvo objavilo je, kakor vsako leto, red za pustni korzo, po katerem redu se morajo ravnati vozovi. Menimo, da nam ni treba objaviti tega reda v njega celoti, kajti le-ta je vsako leto jeden in isti. Kdor pa ga ne bi znal kljubu temu, ta naj sledi s svojim vozom jednostavno drugim vozovom, katerim kažejo pot v to nameščeni stražarji.

Pomiloščenje. V poslednjem zasedanju porotnega sodišča tržaškega bila je dne 21. novembra zaradi detomora obsojena na smrt kmetica Antonija Žuljan iz Riemanj. O tej razpravi sporočili smo svoječasno obširniše in zato ponavljamo le na kratko, da je Žuljanova vrgla svoje 14mesecev staro dete v vodnjak, ker jej je nje soprog vedno očital, da dete ni njegovo in jo je mučil na vse možne načine. Branitelj nesrečne ženske uložil je bil pritožbo ničevnosti proti obsodbi, toda to pritožbo zavrglo je najviše sodišče. A Njeg. Vel. naš cesar in kralj pomilostil je nesrečnico in na to je najviše sodišče spremenilo prvotno smrtno kazen v 12 letno težko ječo.

Mesečna statistika tržaška. Tukajšnji občinski statistički urad objavil je ravnokar statistiko za mesec december min. leta. Iz iste posnemamo: decembra meseca 1895. rodilo se je v tržaški občini 363 otrok (189 možkih, 174 ženskih); med temi bilo jih je 70 nezakonskih. — Porók bilo je 21. (civilne nobene). — Umrlo je 367 oseb (209 možkih, 158 ženskih). Največ oseb umrlo je tekom omenjenega meseca na dan 24. (23), najmanj pa dne 25. (na Božič, samo 4). — Najtoplejši dan bil je 19. (12.7 stop. C.), najhladnejši 29. (—0.2 st. C.) — Klavne živine vporabil je Trst decembra meseca: 1163 volov, 205 krav, 2492 telet, 1 bika, 570 kostrunov, 387 jagnjet, 2646 prascev, 114 konj. skupno 8191 glav.

Legár na Reki. Na Reki se je pojavil legár epidemiško. Kakor javljajo od tam v Budimpešto, širi se bolezen od dné do dné ter sleherni dan oboli po več oseb. Te dni sta umrla za legárjem profesor na Reški dekliški šoli Karol Berthóty in pa ravnatelj tamošnjega gimnazija dr. Josip Berghofer. Zdravniki sodijo, da se širi ta kužna bolezen, ker ljudje uživajo pokvarjene školjke (oštrige). Omeniti treba, da na Reki gojé oštrige v kanalu, kjer je isti najbolj onesnažen in da so školjke na prodaj, ki se morajo človeku gnjusiti.

Sodnijsko. Dne 8. januarja t. l. je 19letni natakár Viktor Moro iz Trsta, pristojen v Benetke, prepeval v gostilni „all' Antro“ v ulici S. Caterina neko prepovedano, Avstrijo zasramujočo pesem. Ker kljubu svarjenju ni hotel vtihniti, pognali so ga iz gostilne. Šel je v bližnjo kavarno „Imperiale“, tje pa je prišel ponj stražar, ki ga je spremil v zapor. Predvčerajšnjem dobil je pred tukajšnjim sodiščem nagrado za svojo pesem: tri tedne strogega zavora.

Koledar. Danes (13.): Katarina, devica; Jordan, blaženik. — Jutri (14.): Zdravko (Valentin), muč.; Zojil, spozn. — Mlaj. — Solnce izide ob 7. uri 13 min., zatoni ob 5. uri 15 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 7 stop., ob 2. pop. 12.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 12. Ruski general grof Galeničev-Kutuzov dospel je včeraj popoldne semkaj. Danes je odpotoval v Sredec.

Cetinje 12. Merodajne osebe zatrjujejo, da je popolnoma neosnovana vest, ki so jo razširili nekateri časniki o namerovani zaroki srbskega kralja Aleksandra z jedno črnogorskih princesinj.

Sredec 12. Včeraj sta dospela semkaj dva ruska častnikarja. Iz Carjagrada naznanjajo, da pride semkaj več poročevalcev inozemskih listov.

Sredec 12. Bolgarskega eksarha vsprejeli so danes povodom njegovega obiska vladne palače z najvišjo počastjo in vojaškimi častmi. Princ Ferdinand se je dogovarjal z eksarhom dobre pol ure. Zatem je vrnil princ obisk, podavši se v palačo metropolita.

Sistov 12. Iz Carjagrada poročajo, da so tam zaprli več oseb zaradi spletkarij mladoturkov. Med zaprtimi so trije častniki. V ministerstvu mornarice bile so hišne preiskave.

ZAHVALA.

Podpisano predsedništvo pevskega društva „Hajdrih“ izreka svojo najtoplejšo zahvalo povodom poslednje veselice: gospodu Marínu Lukša za velikodušno brezplačno prepustitev svojih prostorov, gospodu Josipu Bizjaku, gospej Kristini Nabergoj in gospi Tončki Guljič za blagovoljno in požrtvovalno sodelovanje pri igri in sploh vsem, ki so pripomogli, da je tako dobro uspela veselica v 9. dan t. m.

Na Proseku, 11. februvarja 1896.

Predsedništvo pevskega društva „Hajdrih“.

Valentin Cibic,

Janko Štrukelj,

predsednik.

tajnik.

Trgovinske brzojavke
Endimpešta. Pšenica — je-on 7.17—7.18 Pšenica za spomlad 1896 6.97 — do 6.98. Oves za spomlad 6. — 6.02 — Rž za spomlad 6.48 6.49 Koruza za oktober — — — maj-juni 1896 4.35—4.36
Pšenica nova od 75 kil. f. 7.05—7.15 od 79 kil. f. 7.15—7.25. od 80 kil. f. 7.20—7.30 od 81 kil. f. 7.30—7.35. od 82 kil. for. 7.35—7.40. — ladmon 5.40—7.80 proso 6.00—6.40.

Pšenica: Trg mlačen. Pšenica 2 nč. ceneje, prodaja 10.000 mt. st. Vreme: lepo.

Praga. Neračunirani sladkor f. 15.60. —, za maj 15.90. Oktober-december 14.60. Stalno. Silno rastoče.

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst sé carino vred odpošiljatev proci f. 33.25—33.50 Condaseo 34.—34.50 Četvorni 35.50—35.25 V glavah (sodih) 36.—36.50 jako stalno, silno rastoče.

Hamb. Kax. Santos good average za febru var 81.—, za juni 79.75. mlačno.

Hamburg. Santos good average za mare 65.75 za maj 65.—, za september 62.—.

Dunajska borza 12. februvarja 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirja	101.—	101.—
„ „ v srebru	101.20	101.10
Avstrijska renta v zlatu	121.90	122.20
„ „ v kronah	101.40	101.40
Kreditne akcije	384.50	382.25
London 10 Lst.	120.84	120.85
Napoleoni	9.57	9.56 1/2
20 mark	11.80	11.80
100 italj. lir	43.85	43.90

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dné 1. decembra 1895.

ODHOD:

7.50 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.

9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verona.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
2.10 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.— „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorice in Korminom.
8.10 „ mešani vlak do Müzzuschlaga.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:

6.48 predp. mešani vlak iz Müzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.40 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.51 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; — z Dunaja zveza z Reko.

b) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dné 15. septembra 1895.

ODHOD:

6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35 „ v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Hrpelje, Divačo in Pulj.
7.30 „ brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.
Lokalna vlaka ob praznikih:
2.20 popol. v Divačo
4.19 „ v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp. iz Hrpelj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Hrpelja, Ljubljana, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljana, Divače.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja.
Lokalna vlaka ob praznikih:
7.99 popol. iz Boršta.
9.35 „ iz Divače.

Razglas.

Dne 10 sušca t. l. od 10. do 12. ure popoldne, vršila se bode minuendo-licitacija za popravo farnega stolpa Košanskega. Licitacija se bode vršila v hiši prvomestnika M. Ambrožiča na Reški vodi, kjer so tudi načrti in proračun do dneva licitacije razpostavljeni vsakemu na ogled.

Vse delo je cenjeno na 4523 glđ. 33 nč. Kdor prezame delo, ima položiti 10% kavcije.

M. Ambrožič,
prvomestnik.

Za svojo, na veliki in zeló živahni cesti Trst-Reka stoječo hišo in gospodarska poslopja iščem **najemnika**, ki bi hotel vzeti **v zakup** tudi krčmo in ki bi imel **dovoljna sredstva** in sposobnosti za ustanovitev **prodajalnice** z mešanim blagom in deželnimi pridelki na drobno in debelo.

Pripravljen sem v prvem letu vdeleževati se tega podjetja **z delom in denarjem**.

Radi svoječasne preselitve na Dunaj prodam tudi vse posestvo, ležeče blizu svetovno znani škocjanski jam, proti plačilu na desetletne obroke.

Aleksander Mahorčič,

Matavun pri Divači.

Josip Pizzarello

mehanič

izvršuje vsakršne poprave živalnih strojev in dvokoles. Prodaja nove in rabljene živalne stroje in dvokolesa.

Via Madonna del mare štev. 4, vhod via Fontanone,

vátrio 2. h t.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

pripoznano zdravstno, bolečina blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč., in 1 glđ. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo „kakot kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take stekla-lice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“

Richterjeva lekarna

„Pri statem levu“ v Pragi.

